

For det tredje skal vi have lettet erhvervslivets omkostninger, så konkurrenceevnen kan blive genoprettet.

For det fjerde ønsker vi et loft over lejeværdien, så den ikke stiger fra 1995 til 1996.

For det femte ønsker vi en styrkelse af politiets indsats imod vold og narkokriminalitet. Vi vil have narkofrie fængsler, og vi vil have en styrkelse af sikkerheden i og omkring fængslerne.

For det sjette ønsker vi at bekæmpe ventelisterne på sygehusene ved at give patienterne ret til frit at vælge et andet hospital, herunder et privathospital, hvis de ikke straks kan få foretaget f.eks. en vigtig hjerteoperation.

For det syvende skal vi have fjernet de ekstra skatter, som regeringen har indbygget i forslaget til finanslov. Vi skal have afmonteret den skattebombe, som ligger i regeringens udspil til efteruddannelse, og vi siger nej til regeringens forslag om statsbetalt ATP.

Jeg har allerede nævnt, at vi altså skal have et forsvarsforlig.

Lad mig sige endnu en gang: Venstre går til forhandling med regeringen med den hensigt at nå en aftale, men vi må også gøre regeringen klart, at den skal ændre ganske afgørende i sit finanslovsforslag for at få en aftale med os.

Jeg vil godt slutte med at give regeringen et godt råd: Det er på tide, at regeringen indser, at den må vælge side. Vi finder os ikke i at skulle lægge ryg til finanspolitikken, hvis regeringen så deler søde gaver og sure skatter ud sammen med venstrefløjen. Vi har dårlige erfaringer med denne regering. Sidste år lavede Venstre og Det Konservative Folkeparti finanslov med regeringen, og straks derefter gik regeringen i gang med at lave grønne afgifter, udlændingelov, kommunal udligning og flere andre ting sammen med venstrefløjen.

Vi kan lige så godt sige klart og tydeligt først som sidst, at det finder vi os ikke i. Hvis regeringen vil have en aftale om finansloven med os i dette efterår, så er ballet med SF og Enhedslisten forbi.

Formanden:

Der er nu tilmeldt ni korte bemærkninger. Jeg tror, det vil være praktisk, at vi efter de fem første giver hr. Anders Fogh Rasmussen ordet og efter de fire sidste giver hr. Anders Fogh Rasmussen ordet igen. Efter disse elleve korte bemærkninger går vi til frokost, og efter frokost lader vi hr. Hans Engell begynde som ordfører.

Men jeg giver først hr. Jacob Haugaard ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jacob Haugaard (UP):

Nu har jeg været herinde et års tid, og der er altså stadig væk en del ting, der undrer mig. Når f.eks. statsministeren i tirsdags og hr. Torben Lund i dag siger, at det går godt med økonomien, og at arbejdsløshedstallet er forbedret med 60.000, stiller oppositionen, hr. Anders Fogh Rasmussen og resten af Folketinget sig op og siger, at det er det rene sludder. Økonomien er rigtig syg, og der er kommet 92.000 flere på overførselsindkomster. Hvad skal jeg egentlig tro på? Hvad skal befolkningen egentlig tro på?

Min personlige opfattelse er altså, at jeg må stå over for nogle halvuvederhæftige lystløgner. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig, at der blev nedsat et udvalg, der hed: Kan de tal virkelig passe-udvalget. Kan det, vi snakker om, virkelig passe?

På denne baggrund kan jeg i hvert fald godt forstå, at folk er godt trætte af Christiansborg.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu blev hr. Anders Fogh Rasmussen jo i sin tid berømt på at tale om, at man kunne være i opposition og regering på én gang, og denne dobbelttale er åbenbart fortsat. Hr. Anders Fogh Rasmussen har mange gange angrebet regeringen for ikke at være konkret, og her i de seneste dage har man så set brok over, at regeringen faktisk har fremsat nogle arbejdsmarkedsforslag. Så det er åbenbart ligegyldigt, hvad regeringen gør. Den dobbelthed undrer mig nu stadig væk, og jeg synes ikke, der kom meget klarhed ud af den tale, som hr. Anders Fogh Rasmussen holdt her i dag; men det kan være, vi får det afklaret senere.

Det, der i virkeligheden bragte mig på talerstolen, var det lille sammenstød, der var under den tidligere debat, mellem hr. Torben Lund og § 71-Tilsynets formand, fru Pia Christmas-Møller.

Jeg må sige, at jeg også blev forbløffet over, at Socialdemokratiet pludselig meddelte, at det ville stille en forespørgsel om sindslidende. Når jeg blev forbløffet, var det, fordi vi faktisk var enige i § 71-Tilsynet – ikke som tilsyn, men som enkeltpartier – om, at det skulle være alle partier, der gjorde det, fordi det var en så vigtig tværpolitisk sag.